

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 69.

Sjette Session.

60de Møde.

Tirsdagen den 20de Marts, 1855.

(Forts.)

Solberg: Det har særdeles glædet mig at høre disse Udtalelser fra den høitagtede Minister, der ganske stemme overens med min Anskuelse om Præstens og Menighedens Forhold til hinanden. Derimod har den høitagtede Minister udtalt Noget, som jeg ikke kan være enig med ham i, idet han næmlich har anført om det Udtryk, som findes i det subsidiaire Forslag — at Børnene skulle befindes modne til Confirmationen — at det kunde være vanstækkigt for Præsten at afgjøre, om de vare modne eller ei, da man let kunde troe, at han i den Henseende havde handlet af Egennytte eller med Uvillie. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Præsten vil, selv om man vedtager det principale Forslag, slet ikke blive fri for denne Bedømmelse; Børnene skulle være modne efter de almindelige Bestemmelser om Confirmationen; Præsten kan ikke confirmere umodne Børn, fordi denne Paragraph bliver vedtagen. Præsten bliver saaledes aldeles ikke fri for denne Ulempe, saa at jeg aldeles ikke finder de anførte Indvendinger imod det subsidiaire Forslag gyldige. — Med Hensyn til de Ord i det principale Forslag: „saavel som af Stiftets Biskop“, da har den høitagtede Minister jo paa en saa grundig og smuk Maade udviklet, hvorfor disse Ord bør falde bort, at jeg ikke tvivler paa, at Forsamlingen jo vil gaae ind paa Forslaget uden disse Ord. Jeg skal tillade mig at tilføje, at, dersom de blive staaende, saa er der

ingen væsentlig Forandring i hele Forholdet. Det er jo bekjendt, at Biskopperne have modsat sig Confirmation to Gange om Aaret. Det maa være høiere Grunde, der have bestemt dem dertil, og den Omstændighed, at Fleertallet af en Menigheds Medlemmer anbefaler Sagen, kan rimeligviis ikke bringe dem til en anden Beslutning, da der jo fra flere Menigheder er indkommet Andragender fra alle Familiefædrene, ja fra enkelte Provindsers Ansøgninger fra mangfoldige Tusinde derom, uden at de ere blevne paaagtede. Desuden vil jeg gjøre opmærksom paa, at, dersom vi vedtage dette principale Endringsforslag iforandret, vil der formodentlig allerede næste Aar komme et lignende Lovforslag, som det, der er under Forhandling; Sager bliver slet ikke afgjort; de, der have ønsket Confirmation to Gange om Aaret, og nu see, at denne Forandring slet ikke hjælper dem videre fremad, ville atter komme med Begjeringer om at faae et Lovforslag fremmet som det foreliggende, saa at Sagen gjentages atter og atter, og det er visstelig ikke ønskeligt. Den ærede Endringsforslagsstiller har anført en heel Deel imod, at Confirmationen affholdes to Gange om Aaret; men, da det jo er det Samme, som han ved Sagens første Behandling har anført, og det er tilstrækkeligt imødegaaet ikke alene her, men ogsaa paa et andet Sted, skal jeg ikke opholde mig derved. Det ærede Medlem har imidlertid anført nogle Ord, som jeg dog ikke kan undlade at dvæle lidt ved. Han sagde nemlig: „Kirken har intet Gavn af, at der bliver confirmeret to Gange om Aaret“. Det er nu meget vanstækkigt, naar man taler om „Kirken“; thi dette Ord forstaaes paa mange forskjellige Maader. Det kan forstaaes